

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018 și de către inculpatul Dovbuș Eduard și avocatul acestuia Țurcanu Igor prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul central din 16 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

*Dovbuș Eduard XXXX, născut la
XXXXXXXX, originar și domiciliat în
XXXXXXXX, r-nul XXXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.03.2016– 16.01.2017;

Instanța de apel: 13.02.2017– 06.02.2018;

Instanța de recurs: 19.06.2018 – 15.01.2019.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul central din 16 ianuarie 2017, procesul penal în privința lui Dovbuș Eduard în baza art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal, a fost încetat pe motiv că există circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală Dovbuș Eduard a fost învinuit de faptul că având calitate de operator-vânzător la stația nr.75 Edineț a SA „XXXXXXXX” ilegal a însușit bunuri materiale, care au fost încredințate în administrarea sa prin contractul de răspundere materială nr.XXXXXX din 31.12.2010, cauzând societății un prejudiciu în sumă de 1 450,65 lei, care a fost stabilit în urma inventarierii din 12.10.2011 și suma de 1 085,65 lei, care a fost stabilită în urma inventarierii din 04.11.2011, în total fiind pricinuit prejudiciul de 2 536,3 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului Dovbuș Eduard în baza art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal la pedeapsa sub formă de

amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de operator vânzător pe un termen de 5 ani. În legătură cu intervenirea actului de amnistie al elibera de Dovbuș Eduard de executarea pedepsei.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- instanța eronat a încetat procesul penal în baza art.275 pct.8) Cod de procedură penală. Anulând ordonanța procurorului r-lui Edineț, I. Chistruga din 24.04.2015 și încetând procesul penal de învinuire a lui E. Dovbuș în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța nu s-a expus în privința ordonanței emise de Adjunctul Procurorului General, Iu. Garaba din 31.12.2015, prin care a fost dispusă respingerea contestației depuse de avocatul Ig. Țurcanu în interesele lui E. Dovbuș;

- ordonanța Adjunctului Procurorului General Iu. Garaba din 31.12.2015, a fost emisă ulterior ordonanței procurorului r-lui Edineț, I. Chistruga din 24.04.2015, astfel că a rămas în vigoare ordonanța din 31.12.2015;

- instanța anulând ordonanța procurorului raionului Edineț, Ion Chistruga din 24.04.2015, nu a luat în considerație faptul că contestația depusă de către avocatul Igor Țurcanu, a fost respinsă ca neîntemeiată prin ordonanța Adjunctului Procurorului General, Iurii Garaba din 31.12.2015 și astfel ordonanța procurorului r-lui Edineț, I. Chistruga din 24.04.2015 a căpătat puterea lucrului judecat;

- urmărirea penală în cauza nr.2015140359, de învinuire a lui E. Dovbuș a fost începută la data de 08.07.2015 conform elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal. La data de 30.07.2015 E. Dovbuș a fost recunoscut în calitate de bănuț, respectiv la data de 30.07.2015, acesta deja cunoștea despre existența ordonanței Procurorului r-lui Edineț, I. Chistruga din 24.04.2015, însă a invocat că a luat cunoștință de aceasta abia la 16.11.2015. Totuși, luând cunoștință de respectiva ordonanță la 16.11.2015, acesta a contestat-o procurorului ierarhic superior peste 25 zile, adică tardiv;

- instanța de fond prin sentința din 16.01.2017, anulând ordonanța Procurorului raionului Edineț, Ion Chistruga din 24.04.2015 prin care a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale pe cazul dat din 20.01.2012, emisă de procurorul în Procuratura raionului Edineț, Corneliu Gheras, nu s-a expus în privința anulării ordonanței emise de Adjunctul Procurorului General din 31.12.2015, prin care a fost menținută în vigoare ordonanța Procurorului raionului Edineț Ion Chistruga din 24.04.2015. Astfel nefiind anulată ordonanța Adjunctului Procurorului General Iurii Garaba din 31.12.2015, aceasta are forță juridică și în prezent, având puterea lucrului judecat.

3.1 Cu apel sentința a fost contestată și de către inculpat și avocatul acestuia Țurcanu Igor, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare argumentând următoarele:

- deși instanța a examinat cauza în fond, aceasta nu s-a pronunțat asupra vinovăției sau nevinovăției lui Dovbuș Eduard, dar s-a expus numai asupra legalității pornirii urmăririi penale;

- prin hotărârea Judecătoriei Ocnița din 07.12.2015 s-a dispus admiterea contestației lui E. Dovbuș și încetarea procesului contravențional pornit în privința acestuia prin ordonanța procurorului r-lui Edineț din 20.01.2012, pe motivul intentării urmăririi penale pentru aceiași faptă;

- efectul juridic al hotărârii Judecătorei Ocnîța din 07.12.2015 face imposibilă aplicarea art.275 alin.(8) Cod de procedură penală și obligă instanța care a judecat fondul cauzei să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției lui E. Dovbuș.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța a reținut că în speță există două circumstanțe care constituie temei de a înceta procesul penal:

a) există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă privind neînceperea urmăririi penale, care se exprimă prin faptul că reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale este afectată prin încălcarea principiului fundamental de a nu fi urmărit, judecat și pedepsit de mai multe ori;

b) există un proces contravențional asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Cu privire la cauzele ce determină încetarea procesului penal instanța a reținut că, prin ordonanța din 08.07.2015 a fost începută urmărirea penală în baza art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe faptul delapidării averii străine, adică însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu (f.d.1 vol. I).

Potrivit ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012 emisă de procurorul în Procuratura r-lui Edineț C. Gheras s-a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș și s-a dispus totodată, pornirea procesului contravențional în baza art.106 alin.(1) Cod contravențional (f.d.57 vol. I).

Prin ordonanța din 21.01.2012 privind pornirea procedurii contravenționale și aplicarea sancțiunii contravenționale, E. Dovbuș a fost declarat vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.106 alin. (1) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 50 unități convenționale (f.d.58 vol. I).

Prin ordonanța din 24.04.2015 emisă de procurorul r-lui Edineț I. Chistruga a fost admisă contestația depusă de reprezentantul SA „Tirex Petrol” din 17.04.2015, și s-a dispus anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012 și remise materialele Șefului SUP a IP Edineț A. Antoficiuc pentru începerea urmăririi penale în baza art.191 alin.(2), lit. d) Cod penal.

În argumentarea ordonanței, procurorul a invocat că în speță există o bănuială rezonabilă cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 Cod penal, și a conchis că ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012, urmează a fi anulată cu dispunerea pornirii urmăririi penale (f.d.74 vol. I).

Potrivit ordonanței din 31.01.2015 emisă de adjunctul Procurorului General Iu. Garaba s-a dispus respingerea plângerii înaintate în cadrul cauzei penale nr.2015140359 de către avocatul I. Țurcanu în interesele învinuitului E. Dovbuș, privind dezacordul cu pornirea urmăririi penale în cauză, precum și solicitarea încetării acesteia în baza art.275 din Codul de procedură penală, pe motiv de existența pe faptul dat a unui proces contravențional ca fiind neîntemeiată (f.d.131 vol. II).

În continuare Colegiul analizând situația juridică cu privire la anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale menționate și reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale în cauza dată, s-a constatat:

a) plângerea reprezentantului părții vătămate SA „XXXXX”, D. Gancesco împotriva ordonanței procurorului C. Gheras din 20.01.2012 privind neînceperea

urmăririi penale a fost înaintată după aproximativ 3 ani și 3 luni, iar, potrivit scrisorii de însoțire (f.d.59 vol. I), administrația SA „XXXXX” a fost informată despre existența hotărârii organului de urmărire penală în cauza privindu-l pe E. Dovbuș Colegiul a menționat că partea vătămată dispunea de dreptul de a contesta ordonanța privind neînceperea urmăririi penale din 20.01.2012, în condițiile articolului 299¹ alin. (3) Cod de procedură penală, adică în termen de 15 zile din momentul efectuării acțiunii, inacțiunii sau de când s-a luat cunoștință de act, dar nu după o perioadă de aproximativ 3 ani și 3 luni, așa cum s-a procedat.

La fel s-a menționat că în conținutul plângerii reprezentantului SA „XXXXXX” D.Gancescu, declarată împotriva ordonanței privind neînceperea urmăririi penale din 20.01.2012 (f.d.2 vol. I), nu se regăsesc careva explicații temeinice și convingătoare, precum și n-au fost prezentate probe, din care ar rezulta că întârzierea declarării plângerii nominalizate este motivată și, în așa mod, nu este demonstrată imposibilitatea de a declara dezacordul cu ordonanța atacată în termenul prevăzut la art.299¹ alin.(3) Cod de procedură penală.

Prin urmare Colegiul a conchis că, prima instanță corect a constatat că depășirea termenului de declarare a plângerii reprezentantului părții vătămate D. Gancescu nu este determinată de motive întemeiate, astfel, se impune respingerea acesteia ca fiind depusă peste termenul prevăzut de lege.

În continuare instanța de apel a menționat, că procurorul r-lui Edineț I. Chistruga, a emis ordonanța din 24.04.2015 prin care a fost anulată ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012, după aproximativ 3 ani și 3 luni, iar materialele au fost remise șefului SUP a IP Edineț pentru reluarea urmăririi penale, însă din conținutul ordonanței nu rezultă că procurorul s-a expus asupra întârzierii declarării plângerii, care ulterior a fost admisă. Totodată s-a constatat că, această ordonanță nu cuprinde motive temeinice și legale cu privire la anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012.

În concluzie Colegiul penal a conchis că ordonanța procurorului din 20.01.2012 prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș din motivul că acțiunile acestuia lipsesc indicii infracțiunii prevăzute de Codul penal, prin prisma prevederilor art.467 Cod de procedură penală, are un caracter obligatoriu, fiind un act executoriu.

S-a mai menționat că, conform prevederilor art.art.284 alin.(4) și 287 alin.(4) Cod de procedură penală, hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o nouă învinuire mai gravă pentru aceeași persoană, pentru aceiași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată.

Ordonanța procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015 privind admiterea contestației și abrogarea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012 și, respectiv, reluarea urmăririi penale nu conține fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente ce ar fi afectat hotărârea pronunțată. Astfel, în speță reluarea urmăririi penale după scoaterea de sub urmărire penală a persoanei este lovită de nulitate absolută, deoarece această ordonanță contravine art.4 Protocolul 7 din CEDO, art.art.6 pct. 44), 22 alin.(2), 287 alin.(4) CPP și art.7 alin.(2) Cod penal, or, nimeni nu poate fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Astfel instanța a constatat că în speță există o hotărâre de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Colegiul a mai reținut că existența ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012 și, respectiv, existența procesului contravențional - în privința inculpatului, conduc la concluzia că acțiunile procesuale desfășurate după emiterea acestor acte nu dispun de forță juridică în vederea continuării procesului penal privind tragerea la răspundere penală a inculpatului în baza art.191 alin. (2), lit. d) Cod penal, fapt ce vizează și legalitatea ordonanței din 31.12.2015 emisă de adjunctul Procurorului General Iu. Garaba.

Argumentele apărării instanța de apel le-a respins ca nefondate, deoarece în speță s-au constatat temeiuri pentru încetarea procesului penal, iar în cazul în care se constată circumstanțe ce exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a inculpatului, nu se poate da o nouă apreciere probelor administrate în cauză și, respectiv, de a pronunța o nouă hotărâre - de achitare a inculpatului, dat fiind că în reglementarea legii procesual penale nu sunt dispoziții exprese în ceea ce privește efectul extensiv al nulității actului procedural de reluare a procesului penal, ci, în mod imperativ, intervine temeiul pentru adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept stipulat la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele motive:

- concluziile instanțelor de fond referitor la necesitatea încetării procesului penal în temeiul art.275 pct.8) Cod de procedură penală sunt eronate;

- anulând ordonanța procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015 și încetând procesul penal instanțele nu s-au pronunțat asupra ordonanței emise de Adjunctul Procurorului General Iu. Garaba din 31.12.2015, prin care s-a dispus respingerea contestației depuse de avocatul Ig. Țurcanu în interesele lui E. Dovbuș, și ca consecință a rămas în vigoare ordonanța emisă de Iu. Garaba, care a fost adoptată ulterior ordonanței procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015;

- avocatul Ig. Țurcanu la 16.11.2015 a recepționat ordonanța procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015, însă a contestat-o la procurorul ierarhic superior abia la 11.12.2015, adică peste termenul prevăzut de lege;

- reieșind din faptul că prin ordonanța Adjunctului Procurorului General Iu. Garaba din 31.12.2015 s-a dispus respingerea contestației depuse de avocatul Ig. Țurcanu în interesele lui E. Dovbuș, se constată că ordonanța procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015 avea deja puterea lucrului judecat;

- instanțele încetând procesul penal în temeiul art.275 pct.8) Cod de procedură penală și-au argumentat soluția prin faptul că anulând ordonanța procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015 a rămas în vigoare ordonanța emisă de procurorul C. Gheras din 20.01.2012 de neîncepere a urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș, însă nu au anulat și ordonanța emisă de Adjunctul Procurorului General Iu. Garaba din 31.12.2015 (prin care a fost legalizată începerea urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș), care până în prezent are forță juridică.

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în speță nefiind supuse verificării probele prezentate în sprijinul învinuirii.

6.1 Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în speță a declarat recurs ordinar inculpatul E. Dovbuș și avocatul acestuia Ig. Țurcanu, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare argumentând următoarele:

- din prevederile art.345 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală rezultă obligația pozitivă a instanței de a soluționa chestiunea de încetare totală sau parțială a procesului prin examinarea plângerii în conformitate cu prevederile art.313 Cod de procedură penală;

- în speță, prima instanță după examinarea fondului cauzei nu s-a pronunțat asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, or, instanța urma să adopte o sentință de încetare a procesului penal în temeiul art.390 Cod de procedură penală doar în cazul în care examina plângerea declarată de apărare în temeiul art.313 Cod de procedură penală în cadrul ședinței preliminare;

- prima instanță examinând cauza în fond s-a pronunțat doar asupra aspectului legat de plângerea împotriva legalității pornirii urmăririi penale, dar a omis să se pronunțe și asupra vinovăției sau nevinovăției lui E. Dovbuș;

- instanța de fond după terminarea cercetării cauzei era obligată în conformitate cu prevederile art.314 alin.(1) Cod de procedură penală, să cerceteze nemijlocit sub toate aspectele probele administrate de părți și în final să se pronunțe în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală asupra faptului dacă a avut loc fapta de care a fost învinuit E. Dovbuș, iar dacă da atunci să soluționeze chestiunea dacă fapta a fost săvârșită de inculpat;

- instanțele ierarhic inferioare nu și-au îndeplinit obligația de bază și anume - de a da o apreciere actului de învinuire și de a se pronunța asupra vinovăției sau nevinovăției lui E. Dovbuș;

- hotărârile instanțelor de fond nu sunt argumentate, nu sunt clare și nu corespund prevederilor art.6 CEDO, deoarece nu răspund la 2 întrebări fundamentale, dacă a avut loc fapta de care a fost învinuit E. Dovbuș și dacă fapta a fost comisă de către inculpat;

- atât în sentința instanței de fond cât și în decizia instanței de apel nu se regăsește nici o analiză a argumentelor reclamantului. Instanța de apel le-a ignorat de parcă acestea nici nu ar fi fost invocate;

- prin ignorarea argumentelor invocate instanțele au admis încălcarea principiului contradictorialității și egalității părților fiind încălcat și dreptul de acces la justiție;

- hotărârea judecătorească care ignoră argumentele uneia din părți fără a le analiza și a le evalua juridic este o hotărâre nemotivată și neîntemeiată;

- instanța de fond contrar prevederilor art.6 CEDO a aplicat prevederile art.275 alin.(8) Cod de procedură penală, deoarece la data adoptării sentinței – 16.01.2017 nu exista o hotărâre irevocabilă prin care să fie anulată ordonanța Procurorului r-lui Edineț, I. Chistruga din 24.04.2015, prin care a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012 emisă de procurorul C. Gheras, deoarece la acel moment exista doar plângerea împotriva acestei ordonanțe;

- în cazul în care plângerea înaintată în temeiul art.313 Cod de procedură penală se soluționa la etapa urmăririi penale în conformitate cu prevederile art.345 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, atunci dispărea necesitatea de a examina cauza penală

în fond, însă, odată ce instanța a examinat cauza, atunci aceasta era obligată să se pronunțe asupra faptului dacă este sau nu vinovat E. Dovbuș de săvârșirea infracțiunii incriminate.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, conchide că acestea urmează a fi admise, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în articolul dat.

Din conținutul recursurilor declarate, rezultă că recurenții invocă drept temei de casare pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și anume eroarea când hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a menținut sentința primei instanțe prin care procesul penal în privința lui E. Dovbuș a fost încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală, și anume faptul că ordonanța din 24.04.2015 privind anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.01.2012 și dispunerea începerii urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș în baza art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost adoptată cu încălcarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 299¹ alin.(3) Cod de procedură penală. Astfel instanța de fond a conchis că încălcarea admisă la emiterea ordonanței din 24.04.2015 nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului. Prin urmare, instanța a constatat nulitatea ordonanței emise de procurorul I. Chistruga din 24.04.2015. Concomitent, constatând nulitatea ordonanței din 24.04.2015 instanța a constatat valabilitatea ordonanței din 20.01.2012 emisă de procurorul C. Gheras privind neînceperea urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș cu atragerea ultimului la răspundere contravențională în baza art.106 alin.(1) Cod contravențional.

În consecință, s-a reținut că odată ce ordonanța din 20.01.2012 emisă de procurorul C. Gheras privind neînceperea urmăririi penale în privința lui E. Dovbuș este valabilă, în speță există circumstanțe prevăzute la art.275 pct.8) Cod de procedură penală - există o ordonanță neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații.

Generalizând argumentările puse la baza soluției de încetare a procesului penal, instanțele de fond au concluzionat că ordonanța procurorului I. Chistruga din 24.04.2015, de anulare a ordonanței precedente de neîncepere a urmăririi penale cu atragerea la răspundere contravențională și respectiv începerea urmăririi penale contravine prevederilor art.art.22 și 287 alin.(4) Cod de procedură penală, fapt pentru care procesul penal urmează a fi încetat, pentru că în privința persoanei există hotărârea organului de urmărire penală de neîncepere a urmăririi penale cu atragerea la răspundere contravențională.

Analizând apelul declarat de acuzatorul de stat, Colegiul penal lărgit constată că acesta și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond invocând faptul că prima instanță nu s-a expus în privința ordonanței emise de Adjunctul Procurorului General din 31.12.2015, prin care a fost menținută în vigoare ordonanța Procurorului r-lui Edineț I. Chistruga din 24.04.2015. Astfel apelantul a menționat că ordonanța Adjunctului Procurorului General Iu. Garaba din 31.12.2015 are forță juridică și în prezent, având puterea lucrului judecat, deoarece nu a fost anulată.

Lecturând textul deciziei Colegiul constată că instanța de apel a ignorat acest argument al acuzării nefiind regăsită în conținutul deciziei nici o concluzie plauzibilă vis-a-vis de acest motiv, ceea ce contravine prevederilor art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, care prevede că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Cu referire la argumentele inculpatului E. Dovbuș și avocatului acestuia Ig. Țurcanu Colegiul penal lărgit accentuează că instanța de fond la judecarea cauzei nu a respectat prevederile art.385 Cod de procedură penală, iar instanța de apel contrar prevederilor art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, eronat a decis că este inoportun și nu s-a expus asupra motivelor invocate de către apelanți referitor la nevinovăția inculpatului, or, normele de procedură penală nu prevăd posibilitatea-dreptul instanțelor de judecată de a evita a se expune asupra versiunilor invocate în scopul dovedirii nevinovăției, ceea ce constituie eroarea prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În pofida faptului adoptării unei soluții de încetare a procesului penal, Colegiul consideră că atât instanța de fond cât și cea de apel urma să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, mai mult, că argumente în acest sens au fost invocate în cererea de apel declarată, iar instanța de apel le-a ignorat

Astfel, instanța de apel la judecarea cauzei nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În consecința celor indicate supra, Colegiul penal lărgit conchide că erorile menționate, nu pot fi corectate de către instanța de recurs, respectiv se impune adoptarea soluției de admitere a recursului declarat, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin urmare, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează: să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia; să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale –asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea aprecierea convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să

analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, și de către inculpatul Dovbuș Eduard și avocatul acestuia Țurcanu Igor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui ***Dovbuș Eduard*** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 14 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico